

Esterhøj sagn

Sagnet om Esterhøj fortæller at en trolde, der havde mange store skatte, boede i højen.

Hver aften når solen var gået ned, red trolden på sin hest ned til gadekæret for at vande hesten.

Hesten var hvid og havde røde øre.

Når trolden mødte nogen, hilste han og sagde: "Aften", trolden kunne nemlig ikke sige "god aften"

Trolden sagde til drengene som løb efter ham: "I følger bag mig, som jeg følger for." De passede på, at de ikke kom for tæt på højen, for så kunne de risikere, at de kom med ind i højen.

Engang tabte hesten en guldsko. Da den blev fundet, blev den lagt på en sten på Peter Madsens gård. Næste morgen var guldskoen væk, og der lå nu 10 rigsdalere.

På Peter Madsens gård lånte trolden øl, med de fik noget igen, som var dobbelt så godt.

Engang lånte trolden et læs hø på Peter Madsens gård. Da trolden skulle bringe det tilbage, tabte han en lille smule af det udenfor porten, fordi læsset ikke kunne komme ind ad porten. Der blev tre læs hø af det trolden tabte.

Kirkeklokkerne fra Vig og Asnæs blev for meget for trolden, så han rejste væk, men først gemte han nøglen til højen under en sten på Klint. Nøglen kunne man finde ved at løfte stenen, men kun ved dyb tavshed.

Nogle karle fik løftet stenen og fik øje på nøglen. Men pigen som skulle tage nøglen, blev så glad at hun råbte: "der er den!" Væk var nøglen i samme sekund, men skatten er der endnu.

